

Vai Marija uzlēja smaržas uz Jēzus kājām?

Marija, saukta par Magdalēnu, nav Lācara māsa. Vienīgā informācija, kas mums ir par Mariju Magdalēnu, ir tā, ka viņa tika atbrīvota no ļaunajiem gariem un ka viņa bija klāt Jēzus krustā sišanas un augšāmcelšanās laikā, pavadot savu māti Mariju.

Vai Marija uzlēja smaržas uz Jēzus kājām?

Evaņģēlista Joāo stāstījums

Evaņģēlists Jānis stāsta, ka Jēzus sešas dienas pirms Pasā svētkiem devās uz Betānijas pilsētu, Lācara pilsētu, kura bija mirusi četras dienas un kuru Jēzus uzmodināja no miroņiem (Jāņa 12: 1).

Tika piedāvātas vakariņas, un, kā parasti, Marta pasniedza galdu, pie kura, cita starpā, atradās Jēzus un Lācars (Lūkas 10:40; Jāņa 12: 2).

Kādā noteiktā brīdī Vakarēdiena laikā, mācekļu klātbūtnē, Marija paņēma arātel [1] tīras narda ziedes, kurai bija liela vērtība, un svaidīja Jēzus kājas. Tad viņš ar matiem sāka žāvēt Jēzum kājas, tā ka māju smaržoja ziedes smarža (Jāņa 12: 3).

Šī ir tā pati Marija, kura stāvēja pie Jēzus kājām, lai klausītos viņa mācības, savukārt Marta rūpējās par mājas

darbiem (Jāņa 11: 2; Lūkas 10:42).

Evaņģēlistu Mateja un Markosa stāstījumi

Evaņģēlisti Metjū un Marks stāsta par līdzīgu notikumu, kurā runā par sievieti, kura izlēja smaržas, līdzīgu darbību kā Marijas, Lācara brāļa, veiktajam, tomēr šī sieviete izlija nardu Jēzum uz galvas un nelietoja matus nosusiniet to.

Evaņģēlists Marks norāda notikumu laikā, kas ir divas dienas pirms Lieldienām, un gan Matejs, gan Marks šo vietu izdomā kā spītālīgā Sīmaņa māju (Marka 14: 1–3; Mt 26: 6–7).

Atšķirībā no Jāņa, evaņģēlisti Metjū un Marks neregistrēja sievietes vārdu, kas liecina, ka viņa bija sveša no apustuļu aprindām, jo visi pazina Lācaru un viņa divas māsas Martu un Mariju.

Zinot personas identitāti vai viņu attiecības ar citu, kas ir labi zināms, stāstītāji liek aizmirst reģistrēt personas vārdu. Evaņģēlists Jānis nemin samariešu sievietes vārdu, jo viņa piederēja tautai, kas nekomunicēja ar ebrejiem, viņa bija sieviete un ārzemiece, tāpēc mācekļiem nebija viņas tuvuma. Sieviete iezīmējās viņas izcelsme, Samarija, kā arī nesaskaņas starp samariešiem un ebrejiem, stāstījumam ir pietiekami svarīgi jautājumi (Jāņa 4: 7).

Evaņģēlista Lūkasa stāstījums

Lūka stāsta par citu notikumu, kurā iesaistīts Jēzus un kāda sieviete, kad farizejs viņu uzaicināja ēst. Kad Jēzus bija apsēdies pie galda, pienāca kāda sieviete, kura, raudādama, mazgāja Jēzum kājas ar asarām un noslaucīja viņa kājas ar

matiem; un pēc tam noskūpstīja un svaidīja Jēzus kājas ar ziedi, kas atradās traukā (Lūkas 7: 37-38).

Farizejs, ieraudzījis šo ainu, nomurmināja, sacīdams: “Ja viņš būtu bijis pravietis, viņš zinātu, kas un kura sieviete viņu pieskārās, jo viņa ir grēciniece” (Lūkas 7:39). Farizejs pazina sievieti un apzīmēja viņu kā grēcinieku, taču evaņģēlists Lūkass viņu nepazina, un arī viņas vārds nebūtu nozīmīgs, jo viņai nebija attiecību ar citiem Jaunās Derības varoņiem.

Sinoptiskie evaņģēliji

Lasot sinoptiskos evaņģēlijus, var redzēt, ka sešas dienas pirms Pasā svētkiem Marija, Lācara māsa, Betānijas pilsētā, vakariņu laikā svaidīja Jēzus kājas un noslaucīja tās ar matiem. Vēlāk kāda cita sieviete, kuras vārds netiek atklāts, Sīmaņa spitālīgā namā izlēja tās pašas smaržas Jēzum uz galvas, tādējādi svaidot viņa ķermeni (Mt 26: 7 un 12; Marka 14: 3 un 8).

Evaņģēlistu Mateja un Marka stāstījumos Jēzus atradās Betānijā, spitālīgā Sīmaņa mājās, kad kāda sieviete viņam uzmeta dārgu smaržu pudeli. Sievietes rīcība izraisīja sašutumu mācekļos, kuri apgalvoja, ka smaržas ir ļoti dārgas un ka tās var dot nabadzīgajiem. Jēzus savukārt pārmeta mācekļiem, uzsverot likumu (5. Mozus 15:11), un ka šīs sievietes darbība bija viņas nāves un kapa priekšvēstnesis un ka par šo notikumu ziņos visur, kur evaņģēlijs tika paziņots (Mt 26: 10-13; Marka 14: 6-9).

Jānis savā Evaņģēlijā stāsta, ka notikums notika Betānijā sešas dienas pirms Lieldienām un ka Lācars bija klāt. Viņš norāda, ka Marija paņēma smaržas un svaida Jēzus kājas, noslaukot tās ar matiem, savukārt Marta pasniedza galdu, kas liek domāt, ka vakariņas notika Lācara mājās.

Marija, saukta par Magdalēnu, nav Lācara māsa. Vienīgā informācija, kas mums ir par Mariju Magdalēnu, ir tā, ka viņa tika atbrīvota no ļaunajiem gariem un ka viņa bija klāt Jēzus krustā sišanas un augšāmcelšanās laikā, pavadot savu māti Mariju.

“Un dažas sievietes, kuras bija dziedinājušas no ļaunajiem gariem un slimībām, Marija, saukta par Magdalēnu, no kuras iznāca septiņi dēmoni” (Lūkas 8: 2).

Arī Marija Magdalēna nebija tā grēcīgā sieviete, kas farizeju namā ar asarām mazgāja Jēzum kājas, par ko ziņoja evaņģēlists Lūka. Nav Bībeles pamata uzskatīt Mariju Magdalēnu par prostitūtu vai grēcinieku vai kā Lācara māsu.

Svētais Gregorijs Lielais, kurš nodzīvoja gandrīz 1500 gadus, bija tas, kurš Mariju Magdalēnu kļūdaini identificēja kā Lūkas 8. nodaļas 2. panta “grēcinieku” un kā to pašu Mariju no Betānijas, Lācara māsu.

Kā Mariass

Evaņģēlists Jānis skaidri norāda, ka sieviete, kas vakariņās svaidīja Kristus kājas Betānijā, bija Marija, Lācara māsa (Jāņa 11: 2). Maz ticams, ka evaņģēlists kļūdījās par tās personas identitāti, kura svaidīja Kristus kājas un žāvēja ar matiem, jo □□viņš zināja abus: Mariju, Lācara māsu un Mariju Magdalēnu, tāpēc no tā izriet, ka sieviete, kas svaidīja Jēzus kājas, ir nevis Marija Magdalēna.

Evaņģēlists Lūkass, stāstījis sievietes epizodi, kura farizeja namā mazgāja Jēzum kājas ar asarām un noslaucīja ar matiem, kopā ar citām sievietēm atsaucas uz Mariju Magdalēnu kā Jēzus sekotāju. Tāpēc evaņģēlists Lūkass pazina Mariju Magdalēnu, un nav iemesla, kāpēc viņš izlaida savu vārdu, ja sieviete, kas

Jēzus kājas mazgāja ar asarām, patiešām bija Marija Magdalēna.

Ir vērts pieminēt, ka mīļotā ārsta stāstītais notikums notika ap Galileju un citā Pasā laikā, īpaši Pasā, kas notika pirms Kristus nāves. Par pēdējo Pasā dienu ziņo tikai 22. nodaļā, savukārt stāsts par sievieti, kas laista Jēzus kājas, – Lūkas evaņģēlija 7. nodaļā.

Neskatoties uz evaņģēlistu stāstīto stāstu līdzību, Mateja un Marka stāstījumi attiecas uz vienu un to pašu sievieti, kura savukārt nav Marija, Lācara māsa, kā arī grēcinieks, par kuru ziņo Lūkass.

Atšķirības starp Metjū un Marka stāstīto, Lūkas un Jāņa stāstīto, liek domāt, ka Metjū un Marka sacerētais stāsts attiecas uz apustuļiem nezināmu sievieti. Viņa izlēja dārgo balzamu virs Kristus galvas, bet pārējās divas sievietes, Marija, Lācara māsa un grēcinieks, svaidīja Kristus kājas.

Neskatoties uz to vēsturisko nozīmi, Matejs un Markoss neatsaucas uz Lācara personu, kā arī uz Mariju, Lazaro māsu, sievieti, kuru mācekļi labi pazīst.

Kaut arī Jēzus atradās Betānijā, kur apdzīvoja Marija un viņas māsa Marta, Jēzus divas dienas pirms Lieldienām pusdienoja Sīmaņa spitālīgā namā, nevis sešas dienas, kā mums saka evaņģēlists Jānis.

Sieviete, kas ir daļa no Metjū un Marka stāstījuma, neizmantoja matus, lai izžāvētu Jēzus kājas, viņa vienkārši izlēja smaržas, kas ļauj secināt, ka tā nebija Marija, Lācara māsa, un pat ne Marija. kas bija labi pazīstams mācekļiem.